

Vonnisnummer/ Griffienummer

Repertoriumnummer/ Europees

Datum van uitspraak

Notienummer parket

Rolnummer

Rechtbank van eerste aanleg Leuven, strafzaken

Vonnis

Aangeboden op

OPENBAAR MINISTERIE

Vertegenwoordigd door substituut-procureur des Konings F.(...)

BURGERLIJKE PARTIJEN

1. M. (...), wonende te (...).

Op de zitting aanwezig en bijgestaan door meester D. F. (...) advocaat te (...).

2. N. (...), wonende te (...).

Op de zitting aanwezig en bijgestaan door meester D. F. (...), advocaat te (...).

3. INTERFEDERAAL CENTRUM VOOR GELIJKE KANSEN EN BESTRIJDING VAN DISCRIMINATIE EN RACISME, thans UNIA, onafhankelijke overheidsinstelling met rechtspersoonlijkheid, opgericht bij het Samenwerkingsakkoord van 12 juni 2013 tussen de Federale Overheid, de Gewesten en de Gemeenschappen voor de oprichting van het interfederaal Centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme onder de vorm van een gemeenschappelijke instelling zoals bedoeld in artikel 92bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 (B.S. 5 maart 2014), met zetel te 1000 Brussel, Koningsstraat 138.

Op de zitting vertegenwoordigd door meester V. (...), advocaat te (...).

TEGEN

BEKLAAGDE

3304 K. (...), geboren te (...) op (...), van Belgische nationaliteit, wonende te (...). Op de zitting niet verschenen en niet vertegenwoordigd.

1 TENLASTELEGGINGEN

VERDACHT van: (...) A.

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 3, 4, 21, 22, 25 en 26 van de wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie, gewijzigd bij wetten van 30 december 2009 (B.S. 31 december 2009) en bij wet van 17 augustus 2013 (B.S. 5 maart 2014), in één van de omstandigheden bedoeld in artikel 444 van het Strafwetboek, in een openbare plaats, heeft aangezet tot haat of geweld jegens een groep, een gemeenschap of één van haar leden, wegens één van de in artikel 4, 4° van voormelde wet opgesomde criteria, met name het criterium van de seksuele geaardheid, zelfs buiten de domeinen vermeld in artikel 5 van dezelfde wet, namelijk:

- door op straat naast de slachtoffers (M. (...) EN N. (...)) te rijden en vanuit het voertuig seksueel vernederende vragen te stellen zoals "wie wie in zijn kont neukt";
- door de slachtoffers (M. (...) en N. (...)) beledigende bewoordingen toe te werpen zoals "dat hij hun moeder gaat neuken";
- door zich naar de slachtoffers (M. (...) en N. (...)) verbaal agressief op te stellen en te dreigen hen te slaan;
- door de slachtoffers (M. (...) en N. (...)) te achtervolgen tot aan en in het fitnesscentrum waarnaar zij zich begaven;
- door de slachtoffers (M. (...) en N. (...)) in vermeld fitnesscentrum verbaal agressief te bejegenen, herhaaldelijk een gebaar te maken alsof hij hen gaat slaan en uit te maken voor "vuile homo's en hoerenzonen";
- door tweemaal op het hoofd / haar van één van de slachtoffers (M. (...)) te spuwen; **B.**

Bij inbreuk op de artikelen 442b/s en 442rer van het Strafwetboek, M. (...) en N. (...) te hebben belaagd terwijl hij wist of had moeten weten dat hij door zijn gedrag de rust van deze personen ernstig zou verstoren, het misdrijf gepleegd zijnde met als één der drijfveren de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens zogenaamd ras, zijn huidskleur, zijn afkomst, zijn nationale of ethnische afstamming, zijn nationaliteit, zijn geslacht, zijn seksuele geaardheid, zijn burgerlijke stand, zijn geboorte, zijn leeftijd, zijn fortuin, zijn geloof of levensbeschouwing, zijn huidige of toekomstige gezondheidstoestand, een handicap, zijn taal, zijn politieke overtuiging, zijn syndicale overtuiging, een fysieke of genetische eigenschap of zijn sociale afkomst, namelijk:

- door op straat naast de slachtoffers te rijden en vanuit het voertuig seksueel vernederende vragen te stellen zoals "wie wie in zijn kont neukt";
- door de slachtoffers beledigende bewoordingen toe te werpen zoals "dat hij hun moeder gaat neuken";
- door zich naar de slachtoffers verbaal agressief op te stellen en te dreigen hen te slaan;
- door de slachtoffers te achtervolgen tot aan en in het fitnesscentrum waarnaar zij zich begaven;
- door de slachtoffers in vermeld fitnesscentrum verbaal agressief te bejegenen, herhaaldelijk een gebaar te maken alsof hij hen gaat slaan en uit te maken voor "vuile homo's en hoerenzonen";
- door tweemaal op het hoofd / haar van één van de slachtoffers te spuwen;

2 PROCEDURE

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van (...).

De bepalingen van de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken werden nageleefd.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde het openbaar ministerie, M. (...) en N. V, bijgestaan door hun raadsman en Unia bij monde van haar raadsman.

De beklaagde is niet verschenen en werd niet vertegenwoordigd. De strafvordering is

regelmatig ingesteld en is ontvankelijk.

3 BEOORDELING OP STRAFGEBIED 3.1 Grond

van de zaak 1

M. V en N. (...) verklaarden dat zij op (...) in de (...) liepen op weg naar het fitnesscentrum (...). Zij vormen een homokoppel maar liepen naar eigen zeggen niet op enige provocerende wijze.

Op een bepaald ogenblik kwam er een voertuig naast hen rijden. De bestuurder begon al rijdend seksueel getinte vragen te stellen en beledigende opmerkingen te maken, zoals de vraag 'wie wie in zijn kont neukte'. Beiden probeerden deze man te negeren. M. (...) voelde zich op een gegeven moment zo geprovoceerd dat hij eenmaal op de wagen spuwde. Hierop werd de man nog verbaal agressiever.

Ze liepen vervolgens de fitnesszaak binnen. Het personeel had opgemerkt dat zij werden gevolgd en opende de toegangsdeur.

De bestuurder van het voertuig was gestopt en stapte samen met zijn passagier uit. De passagier opende de toegangsdeur van de fitnesszaak met een badge, waarop volgens M. (...) en N. (...) de bestuurder en de passagier de zaak betraden.

Uit de camerabeelden en de verklaringen van de getuigen blijkt evenwel dat enkel de bestuurder de fitnesszaak binnen kwam.

Volgens M. (...) en N. (...) begon deze hen opnieuw te beledigen met gezegden zoals 'vuile homo's'. Tevens maakte hij meerdere keren gebaren alsof hij ging slaan. Hij spuwde ook tweemaal op M. (...).

H. P. (...) bevond zich op dat ogenblik in de hal van het fitnesscentrum. Zij verklaarde dat zij tussen de agressieve man en M. (...) en zijn vriend ging staan aangezien ze schrik had dat hij hen ging slaan. De man riep naar hen dat ze 'hoerenzonen' waren. Twee klanten in de fitnessruimte keken naar de agressieve man. Ze vroeg vervolgens de agressieve man om weg te gaan aangezien ze anders de politie zou verwittigen. Ze stelde enkel te hebben gezien dat de man agressief was tegen beiden. Wat er buiten op straat is gebeurd, heeft ze niet gezien of gehoord.

P. (...) verklaarde eveneens dat de man zich agressief gedroeg ten opzichte van M. (...) en N. (...). Toen beiden binnenkwamen, vertelden ze haar dat deze man hen had geprovoceerd met hatelijke opmerkingen over homo's. Deze gezegdes heeft ze zelf niet gehoord.

De passagier van het voertuig werd aan de hand van de badge geïdentificeerd als D. K. (...). Hij stelde niet op de hoogte te zijn van de feiten. Zijn badge had hij uitgeleend.

De bestuurder van het voertuig werd op basis van de camerabeelden door de politie geïdentificeerd als de beklaagde. Hij werd ook door M. (...) herkend.

2

De beklaagde wordt vervolgd wegens een inbreuk op artikel 422bis j° 442ter Sw (de tenlastelegging B).

Artikel 442bis Sw. laat uitschijnen dat het misdrijf belaging geen herhaalde gedraging veronderstelt. De rechtbank is evenwel van oordeel dat deze bepaling diegene bestraft die door niet-aflatende of steeds terugkerende gedragingen iemands persoonlijke levenssfeer ernstig aantast door hem op irritante wijze lastig te vallen (zie ook Arbitragehof 10 mei 2006, nr. 71/2006, B.6.2; Cass. 21 februari 2007, *T. Strafr.* 2008, afl. 1, 37; Cass. 24 november 2009, *Pas.* 2009, 2765 en Cass. 7 juni 2011, *Pas.* 2011, 1618).

Weliswaar kan ook één enkele gedraging die door haar aard niet-aflatende of steeds terugkerende gevolgen heeft waardoor iemands persoonlijke levenssfeer ernstig wordt aangetast, het misdrijf van belaging opleveren (zie ook Cass. 29 oktober 2013, Pas. 2013, 2091). Maar bij de beoordeling van een dergelijk gedrag dient dus rekening te worden gehouden met de context waarin dit plaatsvindt, alsook met de duur van de gevolgen¹.

Met belaging wordt dus niet bedoeld op een eenmalig, alleenstaand en onmiddellijk aflopend gedrag waardoor iemands rust even werd verstoord.

De rechtbank is van oordeel dat de door de beklaagde in casu gestelde handelingen zich identificeren met een eenmalige gebeurtenis, die zich weliswaar enigszins uitstrekte in de tijd en een gefaseerd verloop kende. In die zin was er wel sprake van een aaneenschakeling van gedragingen -een achtervolgen, een herhaald beledigen, het blijven intimideren en vernederen - maar situeerden deze handelingen zich binnen de context van een eenmalig incident.

Aan de constitutieve bestanddelen van het misdrijf belaging is bijgevolg niet voldaan. De beklaagde wordt vrijgesproken voor de tenlastelegging B.

3

De beklaagde dient zich tevens te verantwoorden wegens het aanzetten tot haat of geweld jegens een groep, een gemeenschap of één van haar leden wegens de seksuele geaardheid (de tenlastelegging A).

Artikel 22, 4° van de Antidiscriminatiewet vereist vooreerst dat het misdrijf wordt gepleegd in één van de omstandigheden van openbaarheid die worden omschreven in artikel 444 Sw. Deze omstandigheden van openbaarheid zijn onder meer in openbare bijeenkomsten of plaatsen (lid 1); in tegenwoordigheid van verscheidene personen, in een plaats die niet openbaar is maar toegankelijk is voor een aantal personen die het recht hebben er te vergaderen of ze te bezoeken (lid 3) en om het even welke plaats, in tegenwoordigheid van de beklaagde en voor getuigen (lid 4).

Het is niet alleen de aard van de plaats die bepalend is, ook en vooral of de uitlatingen die aanzetten tot haat of geweld in aanwezigheid van meerdere personen op dergelijke wijze werden geuit dat ze dienden gehoord te worden door de aanwezigen. Artikel 444 Sw. veronderstelt dat derden effectief aanwezig moeten zijn in die mate dat ze de uitlatingen kunnen horen. Of zij deze ook gehoord hebben en of zij ook geluisterd hebben naar wat er gezegd werd, of zij er wel aandacht aan geschonken hebben, wordt niet vereist (zie ook DELBROUCK, I., 'Aanranding van de eer of de goede naam van personen', in *Postal Memorialis, Lexicon strafrecht, strafvordering en bijzondere wetten*, A15/17-18).

Eenzijds vonden de feiten plaats op de openbare weg, anderzijds in de hall van het fitnesscentrum (...) waar verschillende personen aanwezig waren.

Uit de verklaringen van de aanwezige derden blijkt niet dat zij homofobe uitlatingen door de beklaagde hebben gehoord. Er is evenwel geen reden om te twijfelen aan de verklaringen van M. (...) en N. (...) waaruit blijkt dat de beklaagde hen ook daar beledigde met gezegden zoals 'vuile homo's'.

Wat het aanzetten tot haat of geweld betreft, is niet vereist dat de daden waartoe wordt aangezet concreet en bepaald zijn (zie ook Cass. 19 mei 1993, Pas. 1993, 498).

¹ Zo kan het plaatsen van een filmpje op het internet dat gedurende een periode kan worden geraadpleegd dermate voortdurende gevolgen voor het slachtoffer impliceren waardoor dit gedrag belaging kan uitmaken.

Door M. (...) en N. (...) op een openbare plaats of in het bijzijn van andere personen te beledigen en te bedreigen louter omwille van hun seksuele geaardheid had de beklaagde de intentie de toehoorders aan te zetten tot haat en geweld jegens de gemeenschap van de homoseksuelen.

Door dergelijke uitlatingen had de beklaagde wel degelijk de bijzondere wil om aan te zetten tot haat of geweld. De beklaagde achtervolgde M. (...) en N. (...) tot in het fitnesscentrum om zijn uitingen van haat en afkeer te kunnen verder zetten. In de fitnesszaak bleef hij hen uitschelden en bedreigen. Hieruit blijkt zijn wil om voor M. (...) en N. (...) een bedreigende situatie te creëren en bij de overige aanwezigen soortgelijke haatgevoelens op te wekken.

De tenlastelegging A is voor de beklaagde bewezen.

3.2 Straftoemeting

De rechtbank houdt rekening met de aard en de ernst van de feiten, met het strafverleden van de beklaagde en zijn persoonlijkheid.

Het openbaar ministerie vordert de beklaagde te veroordelen tot een gevangenisstraf van 2 jaar.

M. (...) en N. (...) dienden er zich niet aan te verwachten op een dergelijke wijze te worden bejegend. Het misprijzen van de slachtoffers wegens hun seksuele geaardheid is totaal ongepast en laat emotioneel diepe sporen na. Dergelijke gebeurtenissen lijken banaal maar hebben een aanzienlijke impact op de slachtoffers. Het gedrag van de beklaagde kan niet worden getolereerd.

Om de beklaagde te wijzen op het ontoelaatbare van zijn gedrag en herhaling van gelijkaardige feiten te voorkomen, wordt hij veroordeeld tot de hierna bepaalde straf.

3.3 De kosten, bijdrage en vergoeding

De beklaagde is een bijdrage verschuldigd aan het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden. De rechtbank is verplicht om bij iedere veroordeling tot een criminele of correctionele hoofdstraf deze solidariteitsbijdrage op te leggen.

De beklaagde wordt veroordeeld tot de kosten van het onderzoek. Er wordt ook een verplichte vaste vergoeding opgelegd voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure. Het bedrag hiervan wordt bij koninklijk besluit bepaald².

4 BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

1

Unia stelde zich op de zitting burgerlijke partij.

² Het bedrag hiervan wordt bepaald in het Koninklijk Besluit houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken

Op grond van artikel 6§3 van het Samenwerkingsakkoord van 12 juni 2013³ is zij bevoegd om binnen de perken van haar opdrachten (cfr. art. 3 van dit akkoord) in rechte op te treden in alle rechtsgeschillen waartoe de wet ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie van 10 mei 2007 (Antidiscriminatiewet) aanleiding kan geven.

Unia brengt een stuk bij waaruit blijkt dat haar raad van bestuur op 13 oktober 2016 besliste om over te gaan tot burgerlijke partijstelling in huidige strafzaak (stuk 1 Unia).

Overeenkomstig artikel 31 van de Antidiscriminatiewet bekwam zij de instemming van de slachtoffers om in rechte op te treden (stuk 2 en 3 Unia). Haar vordering is ontvankelijk.

Unia vraagt de beklaagde te veroordelen tot een provisionele schadevergoeding van 1,00 euro.

Het lijkt geen twijfel dat Unia, met als opdracht de gelijkheid van kansen te bevorderen en elke vorm van discriminatie, onderscheid, beperking, uitbuiting of voorkeur op grond van onder meer de seksuele geaardheid te bestrijden, door het gedrag van de beklaagde schade heeft geleden. Het gedrag van de beklaagde ondermijnde de burgerlijke partij in haar strijd tegen dergelijke vormen van discriminatie.

Een schadevergoeding van 1,00 euro provisioneel wordt haar toegekend. 2

M. (...) en N. (...) stelden zich eveneens burgerlijke partij. Hun vordering is ontvankelijk.

M. (...) vraagt de rechtbank de beklaagde te veroordelen tot een schadevergoeding van 1.615,00 euro in hoofdsom (administratiekosten: 125,00 euro, kosten psychische begeleiding: 240,00 euro, morele schadevergoeding: 1.250,00 euro).

N. (...) vraagt de rechtbank de beklaagde te veroordelen tot een schadevergoeding van 1.250,00 euro in hoofdsom (administratiekosten: 125,00 euro, morele schadevergoeding: 1.000,00 euro).

De rechtbank aanvaardt dat M. (...) en N. (...) schade hebben geleden. Het lijdt geen twijfel dat zonder de fout van de beklaagde zij dit nadeel niet zouden hebben geleden.

De rechtbank is van oordeel dat aan beiden in billijkheid een vergoeding voor administratie-en verplaatsingskosten van 50,00 euro in hoofdsom kan worden toegekend.

Gelet op de door M. (...) bijgebrachte stukken kunnen de kosten verbonden aan twee consultaties bij een psycholoog, voor een bedrag van 240,00 euro in hoofdsom, worden aanvaard (stuk M. (...)).

Moreel leed is moeilijk te begroten en een morele schadevergoeding blijft altijd symbolisch.

De rechtbank is van oordeel dat M. (...) en N. (...) elk in redelijkheid een morele schadevergoeding van 500,00 euro in hoofdsom kan worden toegekend.

De rechtbank stelt zich voor het begroten van deze schadevergoeding en het toekennen van de interesten op de datum van de uitspraak.

Samenwerkingsakkoord van 12 juni 2013 tussen de federale overheid, de Gewesten en de Gemeenschappen voor de oprichting van het interfederaal Centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme onder de vorm van een gemeenschappelijke instelling zoals bedoeld in artikel 92bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

3

Wanneer de zaak wordt afgesloten met een beslissing gewezen bij verstek, en geen enkele in het ongelijk gestelde partij ooit is verschenen, is het bedrag van de rechtsplegingsvergoeding dat van de minimumvergoeding.

De rechtsplegingsvergoeding wordt voor Unia bepaald op 90,00 euro en voor M. (...) en N. (...) op 240,00 euro.

4

De rechtbank houdt ambtshalve de overige burgerlijke belangen aan.

5 TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

- Artikel 7, 25, 442bis, 442ter en 444 van het Strafwetboek;
Artikel 1, 2, 3, 4, 21, 22, 25 en 26 van de wet van 10 mei 20017 ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie;
- Artikel 11, 12, 14, 16, 31 tot 37 en 41 van de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken.

6 UITSPRAAK

De rechtbank beslist bij verstek van K. (...)

OP STRAFGEBIED

De strafvordering is ontvankelijk.

De rechtbank verklaart de feiten van de tenlastelegging B niet bewezen voor K. (...) en spreekt hem hiervoor vrij.

De rechtbank verklaart de tenlastelegging A bewezen voor K. (...).

De rechtbank veroordeelt K. (...) voor de feiten van de tenlastelegging A tot een hoofdgevangenisstraf van **6 maanden**.

De rechtbank verplicht K. (...) tot betaling van een bijdrage van 25,00 euro, dit bedrag van 25,00 euro met 50 opdecimen gebracht op 150,00 euro.

De rechtbank legt aan K. (...) een vergoeding op van 51,20 euro.

In beslag genomen stukken

De rechtbank beveelt de overmaking van (...) aan het openbaar ministerie om te handelen als naar recht.

Kosten

De rechtbank veroordeelt K. (...) tot de kosten gemaakt door het openbaar ministerie, tot op heden begroot op 30,78 euro.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank verklaart de burgerlijke vorderingen van UNIA, M. (...) en N. (...) ontvankelijk en gegrond als volgt.

De rechtbank veroordeelt K. (...) tot het betalen aan UNIA van een provisionele schadevergoeding van **1,00 euro** en een rechtsplegingsvergoeding van 90,00 euro.

De rechtbank veroordeelt K. (...) tot het betalen aan M. (...) van een globale materiële schadevergoeding van **290,00 euro** te vermeerderen met de vergoedende interest aan de wettelijke interestvoet vanaf 11 september 2016 (gemiddelde datum) en de gerechtelijke interest vanaf de datum van dit vonnis tot de dag van volledige betaling en van een morele schadevergoeding van **500,00 euro**, te vermeerderen met de gerechtelijke interest vanaf de datum van dit vonnis tot de dag van volledige betaling.

De rechtbank veroordeelt K. (...) tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding van 240,00 euro aan M. (...).

De rechtbank veroordeelt K. (...) tot het betalen aan N. (...) van een materiële schadevergoeding van **50,00 euro** te vermeerderen met de vergoedende interest aan de wettelijke interestvoet vanaf 11 september 2016 (gemiddelde datum) en de gerechtelijke interest vanaf de datum van dit vonnis tot de dag van volledige betaling en van een morele schadevergoeding van **500,00 euro**, te vermeerderen met de gerechtelijke interest vanaf de datum van dit vonnis tot de dag van volledige betaling.

De rechtbank veroordeelt K. (...) tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding van 150,00 euro N. (...).

De rechtbank houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan (overeenkomstig artikel 4 V.T.Sv.).

Dit vonnis is in openbare zitting uitgesproken op (...) door de rechtbank van eerste aanleg te Leuven , samengesteld uit: K. (...), alleensprekend rechter;

In aanwezigheid van een magistraat van het Openbaar Ministerie zoals vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting;

Met bijstand van griffier V. (...)